

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi co następuje:

Republika Federalna Niemiec ogranicza zakres zwolnienia z podatku VAT – przewidzianego dla czynności świadczonych przez niezależne grupy osób, których działalność jest zwolniona z VAT lub w związku z którą nie są one uznawane za podatników, w celach świadczenia swoim członkom usług bezpośrednio niezbędnych do wykonywania tej działalności – do pewnych ściśle określonych grup osób prowadzących działalność zawodową. Zgodnie z niemieckimi przepisami VAT zwolnienie obejmuje jedynie grupy, których członkowie są lekarzami, osobami wykonującymi zawody paramedyczne, względnie szpitalami, bądź placówkami o podobnym charakterze.

Jest to niezgodne z art. 132 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej. Ani brzmienie, ani cel, ani też historia powstania art. 132 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2006/112 nie uzasadniają tego rodzaju ograniczenia zwolnienia z podatku VAT do pewnych grup zawodowych. Zwolnienie należy natomiast przyznać grupom zrzeszającym przedstawicieli wszelkich zawodów, pod warunkiem wykonywania przez nich działalności zwolnionej z podatku VAT.

Uzasadnienie ograniczenia sformułowanego w niemieckich przepisach VAT nie jest również możliwe w oparciu o ewentualne występowanie zakłócenia konkurencji, ponieważ stwierdzenie występowania towarzyszącego stosowaniu zwolnienia z VAT zakłócenia konkurencji, względnie braku występowania rzeczzonego zakłócenia, jest możliwe tylko i wyłącznie w odniesieniu do okoliczności konkretnego przypadku. Nie można dokonać ogólnej oceny występowania zakłócenia konkurencji w odniesieniu do usług świadczonych przez przedstawicieli określonych zawodów i bezpośrednio z nimi związanych czynności dokonywanych przez grupy osób.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud
(Republika Czeska) w dniu 30 listopada 2015 r. – Eko-Tabak s.r.o./Generální ředitelství cel**

(Sprawa C-638/15)

(2016/C 098/23)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną (strona skarżąca w pierwszej instancji): Eko-Tabak s.r.o.

Druga strona postępowania (strona pozwana w pierwszej instancji): Generální ředitelství cel.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w sytuacji, gdy wysuszone, sprasowane, nieregularne, częściowo oczyszczone liście tytoniu lub ich części, które zostały poddane procesowi pierwszego suszenia i kontrolowanego zwilżania i w których wykryto obecność gliceryny, nadają się do palenia po prostym przygotowaniu (poprzez rozgniatanie lub ręczne przycinanie), można je uznać za wyroby tytoniowe w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c) ppkt ii), lub ewentualnie art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2011/64/UE ⁽¹⁾ w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych (tekst jednolity)?

- 2) Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest przecząca, to czy art. 5 w związku z art. 2 dyrektywy Rady 2011/64/UE w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych (tekst jednolity) stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu państwa członkowskiego, które rozszerza zakres zastosowania akcyzy od wyrobów tytoniowych na tytoń, który nie został wymieniony w art. 2 i 5 dyrektywy Rady 2011/64/UE w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych (tekst jednolity) i który, mimo iż nie jest przeznaczony do palenia, może być palony (nadaje się i jest odpowiedni do palenia) oraz został przygotowany do sprzedaży docelowym konsumentom?

⁽¹⁾ Dz.U. L 176, s. 24.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 7 grudnia 2015 r. – Robeco Hollands Bezit NV i in./Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM)

(Sprawa C-658/15)

(2016/C 098/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Robeco Hollands Bezit NV, Robeco Duurzaam Aandelen NV, Robeco Safe Mix NV, Robeco Solid Mix NV, Robeco Balanced Mix NV, Robeco Growth Mix NV, Robeco Life Cycle Funds NV, Robeco Afrika Fonds NV, Robeco Global Stars Equities, Robeco All Strategy Euro Bonds, Robeco High Yield Bonds, Robeco Property Equities

Druga strona postępowania: Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM)

Pytanie prejudycjalne

Czy system -, do którego należą liczni fund agents (agenci obsługujący fundusze) i brokerzy, którzy w ramach owego systemu reprezentują na potrzeby realizowanych transakcji odpowiednio otwarte fundusze inwestycyjne i inwestorów, – który to system w rzeczywistości jedynie ułatwia otwartym funduszom inwestycyjnym wywiązanie się z zobowiązania do wykonania zleceń udzielonych im przez inwestorów w zakresie kupna i sprzedaży jednostek uczestnictwa, należy uznać za rynek regulowany w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39 ⁽¹⁾, a jeśli tak, to jakie jego cechy są decydujące dla takiej kwalifikacji?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG, Dz.U. L 145, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 4 grudnia 2015 r. – X BV/Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-661/15)

(2016/C 098/25)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden